

[Pürschel.]

man skattemæssigt og paa andre Punkter — i Modsætning til løse Forbindelser, og samtidig forringer de gode Virkninger, som er knyttet til Ægteskabet, kan man ikke vente, at Ægteskabet i Længden kan staa for dette Angreb fra to Sider, saadan er Menneskene ikke.

Til det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen skal jeg sige, at det er fuldstændig rigtigt, at jeg sidste Gang nævnte hans berømte Udtalelse, kom til at tilføje et lille Ord. Jeg kom ogsaa til det første Gang, men da rettede jeg det, saaledes at det egentlige Citat vil det ærede Medlem finde fuldkommen rigtigt i Rigsdagstidende. I øvrigt skal jeg naturligvis gerne staa til Raadighed med Raad og Vejledning, saa meget det ærede Medlem maatte ønske det, dog med en fornuftig Tidsbegrænsning, thi jeg har jo Indtryk af, at det maaske kan blive paa mange Omraader.

Justitsministeren (Steincke): Straks da det ærede Medlem Hr. Pürschel tog Ordet, følte jeg mig glad og lykkelig, thi han talte om min besnærende Veltalenhed, der som en Svale snart var paa Højde med Kirkespiret, snart nede ved Møddingen, hvad der jo er nødvendigt, naar man skal fange Fluor eller andre giftige Insekter; men da jeg havde spekuleret lidt paa det og havde hørt den følgende Udvikling af det ærede Medlem Hr. Pürschel, blev jeg hurtigt klar over, at det var Ironi; thi „besnærende Veltalenhed“ — med hvilke Adjektiver vilde dette ærede Medlem overhovedet saa kunne karakterisere sin egen Form for Veltalenhed, den, der sikkert ogsaa efter hans Mening ligger lige saa højt over min som Kirkespiret over Møddingen?

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde i øvrigt efter at have kritiseret Forslaget paa Punkterne med Hensyn til Navn og Arveret og Udvidelse af Bidragspligten: Hvad vil de Herrer med Ægteskabet? Hvori ser de dets Betydning? Er det nu ikke lidt vel omfattende at tale om „de Herrer“, som om vi alle, der mener, at man bør gennemføre denne Lovgivning til Fordel for de uden for Ægteskab fødte Børns Retsstilling, skulde være fuldkommen

enige i vort Syn paa Ægteskabet. Det ved jeg ikke noget om. Jeg antager, at Uenigheden her maaske er lige saa omfattende, som den er inden for Det konservative Folkeparti. Jeg ved ikke noget om det, men jeg ved, at jeg har alle Dage sat Ægteskabet som Samfundsinstitution saare højt, og jeg synes, det er ret meningsløst og ret overflødigt, at jeg skulde staa her og forklare det ærede Medlem Hr. Pürschel, hvori jeg ser Ægteskabets Betydning, men jeg skal saamænd gerne sige to Ord om det.

Jeg ser Ægteskabets Betydning først og fremmest i Samlivet mellem de to Mennesker, der ønsker at dele godt og ondt sammen, at opdrage deres Børn i Fællesskab. Jeg ser Ægteskabets Betydning i det fælles Hjem, i Børnenes Opvoksen i dette fælles Hjem under to Menneskers Vejledning, der begge elsker dem, og jeg ser endelig Ægteskabets Betydning i Forholdet til Børnene indbyrdes. Alt dette skulde jeg ikke behøve at staa og udvikle her — det har jeg for øvrigt skrevet om adskillige Gange, næsten lige saa godt, som det ærede Medlem Hr. Pürschel vilde have talt om det.

Jeg kan endelig ikke være enig med det ærede Medlem i, at med Forlængelsen af Bidragspligten ud over det 18de Aar knytter man en stærkere Retsvirkning til Forholdet uden for Ægteskabet, end man gør det i Forholdet til Faderen i Ægteskabet. Ja, det gør man, men at dette skulde betyde, at man direkte eller indirekte tilsigtede at undergrave Ægteskabet — denne Betragtning har den ærede Ordfører for Udvalget ligesom for øvrigt, tror jeg, det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen imødegaaet. Det, man gør, det, man her som ellers søger at opnaa, det er, at den faktiske Forskel, der normalt vil være paa det uden for Ægteskab fødte Barns Stilling — ikke Retsstilling, men Stilling — i Samfundet og Ægtebarnets, i saa ringe Grad som muligt skal komme det uden for Ægteskab fødte Barn til Skade. Det er det, man søger at gennemføre, og skulde denne Grundbetragtning, at opnaa den størst mulige faktiske og reelle Ligestilling gennem den juridiske Ligestilling, skulde den føre til, at man giver juridiske Regler, der tilsyneladende er til Fordel for Børn uden for Ægteskab, saa vil det ikke røre mig det allermindste, naar enhver ved,